

Historie stylu rodiny Yang.

Historie stylu rodiny Yang

Gu Liu Xin

Historie stylu rodiny Yang

Yang FuKui (1799-1872) známější pod jménem Yang Lu Chan, se narodil v Yongnian v severní čínské provincii Hebei. Díky chudobě musel v deseti opustit rodnou vesnici a aby se uživil, šel za prací do vesnice Chenjiagou v Wenxian v provincii Henan ve střední Číně. Zde sloužil jako sluha u rodiny Chen a zde se naučil „Lao Jia“ (tradiční sestava) stylu Tai Ji Quan. A rovněž se naučil tlačící ruce (tuisho) a boji se zbraněmi od proslulého mistra Chen Changxing (1771-1863). Po třech pobytech a pilném cvičení a studiu se vrátil do Yongnian. Před odchodem do rodné vesnice mu Chen Changxing řekl, že poté co se stal zkušeným bojovníkem, se nemusí obávat o jídlo ani oblečení po zbytek svého života.

Když se Yang Lu Chan vrátil do Yongnian, ubytoval se v obchodě Tai He Tang rodiny Chen z Chenjiagou. Dům vlastnili bratři Wu. (Wu Chengqing, Wu Heqing a Wu Ruqing). Tito byli místní nadšenci pro bojová umění. Ocenili skvělé Yangovi schopnosti a učili se od něj.

Místní obyvatelé v Yongnian si Yang Lu Chana vážili a chválili jeho umění Tai Ji Quan (bavlněný box, měkký box nebo uvolněný box) kvůli podivuhodným schopnostem při překonávání silných a porážení protivníků bez toho aniž by je zranil a také pro různorodé útoky a obranu taktiku.

V této době byl Wu Ruqing radou v Sichuanském úřadu na císařském dvoře. Yang Lu Chan byl jím doporučen, aby vyučoval Tai Ji Quan v historickém hlavním městě Pekingu mnoha členů královské rodiny. V paláci prince Duana, člena královské rodiny a zaměstnavatele mnoha mistrů různých stylů bojových umění, chtěli někteří mistři vyzkoušet sílu Yang Lu Chana, ale ten neustále jejich výzvy zdvořile odmítal. Jeden velice uznávaný bojovník jednou navrhl, aby si sedli na židle proti sobě a tlačili jeden do druhého přes pěsti. Yang Lu Chan neměl na výběr a musel výzvu přijmout. Krátce po tom co začali se ten mistr začal potit a židle pod ním začala prskat, tak že málem upadl. Yang Lu Chan vypadal vyrovnaný a klidný. Potom se vzdal a klidným hlasem řekl k přihlížejícím: „Mistrovi schopnosti jsou opravdu veliké. Jen ta židle není tak pevná jako moje.“ Tento muž byl dojat Yangovou skromností a nikdy neopomenul pochválit Yangovo příkladné chování a nepřemožitelné bojové schopnosti. Později kdokoliv chtěl poměřit svou sílu s Yang Lu Chanem, Yang odhodil vyzyvatele na zem aniž by ho zranil. Takto získal Yang Lu Chan velkou slávu, vysoký kredit a přezdívku „Yang nepřemožitelný“. Posléze byl jmenován důstojníkem bojových umění v Qing se stupněm vyšším než oficiální stupnice. Během návštěvy starých přátel v Chenjiagou se dostávalo vřelých přijetí.

V tomto období se objevil mistr Liu Who, který učil tisíce studentů a vyzval Yang Lu Chanova druhého syna Yang Ban Houa na souboj. Yang Ban Hou byl v nejlepších letech a díky své bojovné povaze přijal výzvu bez obav. Souboj byl sledován stovkami diváků a Yang Ban Hou překvapivým úderem dlaní odhodil protivníka několik metrů daleko. Od té doby se mu taky začalo říkat „Yang nepřemožitelný“

Začal se zvyšovat počet zájemců, kteří se chtěli naučit Tai Ji Quan. Yang Lu Chan postupně měnil svou tradiční sólovou sestavu tak, aby lidem více vyhovovala. Další změny provedl jeho třetí syn Yang Thien Hou (1837-1917) a tato sestava se nazývá „Zhong Jia“ (střední forma). Později sestavu znovu upravil Yang Cheng Fu- třetí syn Yang Thien Houa a je známa jako „Da Jia“ (velká forma) díky rozsáhlým, přirozeným postojům a pomalými, rovnoměrnými pohyby. V současnosti je to nejnámější sestava Yang stylu Tai Ji Quan.

Yang styl Tai Ji Quan pochází z tradiční sestavy 108. forem Chen Changxinga „Lao Jia. Pohyby jsou uvolněné, klidné a elegantní jako plující mraky a tekoucí řeka. Je rozdílný od tradičního stylu Chen Changxinga, který klade větší důraz na bojový aspekt s mnoha technikami rukou a nohou. Provedení Yang stylu Tai Ji Quan je kompaktní, jednodušší a vždy se provádí po kruhové dráze jako kdybychom odmotávali hedvábnou nitku ze zámotku. Pohyby se přirozeně sladí s dýcháním a musí být hluboké a dech koncentrován v tantien – bod ve spodní části břicha pod pupkem. Díky vlastnostem jako je prospěšnost pro zdraví a léčebné účinky si Yang styl Tai Ji Quan získal množství cvičenců a stal se populárnějším než Chen Changxinguv tradiční styl.

Pozoruhodné vlastnosti členů tří generací rodiny Yang jim získaly velkou popularitu po celém hlavním městě. Jejich štedrost při předávání svých zkušeností mnoha mladým lidem byla pravděpodobně příčinou, proč má dnes styl Yang tolik následovníků. V roce 1928 byl Yang Cheng Fu pozván, aby vyučoval na jihu postupně ve městech Nanjing, Shanghai, Hangzhou, Gngzhou, a Hankou. A tak se Yang styl Tai Ji Quan rozšířil po celé Číně.

Je známý díky rozsáhlým a přirozeným postojům, dobře propojených jemných a pevných pohybů. Yang Tai Ji Quan spojuje sílu a jemnost akcí, které sledují kruhovou dráhu. Úplně každý pohyb spojuje techniku protiútoky a překonání protivníka. Yang styl Tai Ji Quan můžeme cvičit různými způsoby. Postoj může být vysoký, střední a nízký. Kruhové pohyby rukou a těla jsou velké, střední a malé. Začátečník se může rozhodnout jak velkou zátěž pro své cvičení vzhledem k věku, kondici a různým jiným požadavkům zvolí. Pro rozsáhlé, přirozené, jemné, hbité, elegantní a jedinečné pohyby a rovněž pro to, že se lze jednoduše a snadno naučit, je

Yang styl Tai Ji Quan oblíben u mnoha lidí.

Yang Cheng Fu – jeden se zakladatelů tohoto stylu - byl ve své době velký bojovník. Kdykoliv cvičil, přísně následoval předepsaný pohyb a nikdy necvičil nedbale. Pohyby celého jeho těla vyjadřovaly záměr cvičení Tai Ji Quan. Yang Cheng Fu jednou řekl: „Tai Ji Quan je umění síly skryté v jemných pohybech, tak jako ocelová dlaň v sametové rukavici nebo jehla skrytá v bavlně. Pořád upozorňoval začátečníky, aby vždy dodržovali kruhovitost a uvolněnost v pohybech, které musí být jemné, přirozené, ohebné, hladké a rovněž spojené s myslí. Ve skutečnosti jsou to poznatky z jeho vlastních zkušeností a znalostí.

Poté co Yang Cheng Fu přišel do jižní Číny si začal postupně uvědomovat, že Tai Ji Quan působí na léčení chronických nemocí, posiluje zdraví a prodlužuje život. Na začátku svého pobytu v Šanghaji při ukázkách v Asociaci „Zhirou WuShu Association“, kterou založil jeho žák Chen Wei Ming – redaktor v institutu „Qing Dynasty History Institute“, prováděl Yang Cheng Fu kopy rychle a silně. Avšak později vyhověl potřebám pro léčbu chronických nemocí a změnil tyto pohyby na pomalé s vnitřním vynaložením síly. A při pohybech jako jsou údery dolů a údery do rozkroku protivníka, prováděl pouze naznačení bez vynaložení síly, takže prováděl sestavu jako řadu nepřetržitých pohybů v klidném tempu.

Yang Chen Fu byl statný, příjemný pán. Vytvořením vlastního stylu dosáhl zvláštního mistrovství v Tui shou. – tlačení přes ruce a byl dobrý, jak při útocích, tak v obraně. I když prováděl údery jemně, byly tvrdé jako ocelová tyč obalená v měkké látce. Byl schopen rozdávat fantastické údery s pouze malým pohybem a než protivník zjistil, že je proti němu veden útok, tak už odletěl několik metrů, bez toho aniž by utrpěl zranění. Zatímco jiné styly mají za hlavní zranit protivníka, tak Yang Cheng Fu si dokázal podmanit protivníka bez toho, aniž by jej zranil, čímž razil novou cestu pro techniky útočení v bojových uměních. Tohle překvapuje mnoho začátečníků, kteří se nechtějí jen zvládnout techniky, ale i se při cvičení bavit.

Yang Shao Hou (1862-1930) starší bratr Yang Cheng Fu, který byl rovněž známý mistr Tai Ji Quan, většinu svých schopností získal od svého strýce Yang Ban Hou a stejně jako jeho strýc i on byl bojovník od přírody. Původně jeho styl Tai Ji Quan byl podobný stylu jeho bratrů, avšak později se postupně měnil na vysoký postoj s hbitou chůzí a pevně spojené malé pohyby, přičemž se střídaly rychle a pomalé akce. Byl hbitý a silný, když udeřil a lidé trnuli strachem při pohledu na jeho planoucí oči, krutý usměv na tváři a na bouřlivý řev při pohybech sem a tam. Technicky se tento způsob Tai Ji Quan dá charakterizovat: na silný útok odpovídat měkkými pohyby, splynout s pohyby druhých a následně silně zaútočit, využít pohybu z neočekávaného spojení k porážce protivníka náhlými útoky. Pohyby rukou zahrnovaly chytání, tlačení, zajištění, zranění protivnickových svalů a kostí, útoky na vitální body a ovládnání jeho tepen a žil, a díky neustálému a nezjistitelnému spojení použít sílu k bleskovému hození útočníka na zem. Při výuce studentů, Yang Shao Hou útočil bez zpětného stahování úderů. Jeho útoky byly rychle a divoké provázené různými změnami výrazu ve tváři. Tento způsob se studentům těžko napodoboval a mnoho z nich výuku nedokončilo. A to byl také možná jeden s důvodů, proč styl Yang Shao Hou nebyl tak populární, jako styl Yang Cheng Fu, avšak oba bratři se těšili během svého života vysoké úctě.

Yang Shao Hou odjel s svým bratrem do jižní Číny a učil v Šanghaji a Nanjingu. Mnoho úředníků a bohatých obchodníků soutěžilo mezi sebou o to, kdo se u něho bude učit.

Techniky Yang Cheng Fu se časem zlepšovaly a zdokonalovaly. Ve středním věku jeho dovednosti dosáhly vrcholu a jeho provedení bylo velkolepé, jakého mohlo dosáhnout jen málo mistrů. Existuje 37 fotografií různých pozic Yang Cheng Fu a 4 fotografie při tlačení přes ruce s Xu Yusheng v knížce jeho žáka Chen Wei Minga „Techniky Tai Ji Quan“ z roku 1925. V knížce „Příručka Tai Ji Quan“, kterou zkompiloval Zheng Manqian v r. 1934 pro Yang Cheng Fua, je 104 fotek. Ačkoliv v této době vážil Yang 130 kg, jeho pohyby byly přirozené a uvolněné, spojující sílu s něžností. Můžeme říct, že dosáhl vrcholu technické dokonalosti.

Nejstarší syn Yang Cheng Fua – Yang Sau Chung (1907-1985) učil Tai Ji Quan v Hongkongu od r. 1949 do své smrti v roce 1985. Yang Chung Kee, jeho druhý syn, předseda The Nandan Wushu Association, žije v Yongnian v provincie Hebei. Jeho třetí syn Yang Chung Tood (Yang Zhendou) žije a učí Tai Ji Quan v Tai Yuan, v provincii Shanzi. Je také předseda Shanzi Yang Style Tai Chi Chuan Research Association. Způsobil velký rozruch v listopadu 1961, když přijel do Šanghaje. Mnoho Tai Ji Quan nadšenců se tehdy vydalo do Šanghaje speciálně pro to, aby jej vidělo cvičit.

Yang Sau Chung má tři dcery se svou druhou ženou. Jsou to Yang Tai Yee, Yang Ma Lee a Yang Yee Li, které žijí v Hongkongu a pokračují v rodinném umění Tai Ji Quan. První žák Yang Sau Chunga, Ip Tai Tak je v duchodu a žije v Hongkongu. Jeho druhý žák, Gin Soon Chu, učí Tai Ji Quan v Bostonu ve státě Massachusetts U.S.A. od roku 1969. Jeho třetí žák K. H. Chu učí Tai Ji Quan v Anglii a po Evropě.

Tady bych neskromně dodal, že náš mistr Vincent Chu je synem mistra Gin Soon Chu, tedy druhého žáka mistra Yang Sau Chunga. A učí se Tai Ji Quan od svého dětství, tedy více než třicet let.